खश् शित्त्वात् रले दिवसुतुदेत्यादिना यन् तेन सिंहनर्द्दिना र णात् निरस्तः निराकृतः सिंह इव नर्द्दतीति मनोयायीतिवत् वेत्तीति लोकान्तरस्था ताडका इदानीमपि जानातीत्यभिप्रा येण वर्त्तमाने की वर्त्तमानसामीप्ये भूतेऽपि कीत्यन्ये रणादिति हेतौ पञ्चमी रणभूमेः सकाशात् वहिष्कृत इति वा ॥ ३४ ॥

न त्वं तेनान्वभाविष्ठा नान्वभावि त्वयाऽप्यसौ। अनु भूतोमया चासौ तेन चान्वभविष्यहं ॥ ३५ ॥

नत्वमित्यादि। तेन रामेण त्वन्नान्वभाविष्ठाः त्वमनेन नानु भूतः कर्म्मणि लुङ् थासि स्यसिजित्यादिना चिण्वदिट् ष्टुत्वं नान्व भावि त्वयाऽप्यसौ नानुभूतः येनैवमुच्यते अत्र चिण्भावकर्म्मणो रिति चिण् अनुभूतोमया चासौ चशब्दः पुनरित्यर्थे मया पुनर सावनुभूतः न शक्योजेतुमिति तेन रामेण चान्वभविष्यहमनु भूतोऽहम् तेन सह योद्धुमक्षम इति अत्र चिण्वद्भावो न कृतः किन्तु लुङि उत्तमपुरुषैकवचने बलादिलक्षण इट् तेन वृद्ध्यभा वात् गुणएवेति ॥ ३५ ॥ जं०म०

नत्वमित्यादि। त्वद्वचने कोयहः मत्प्रसिद्धैव सदूरीभविष्य ति इत्याशङ्कायामिदमुत्तरं तेन रामेण त्वं न अन्वभाविष्ठा न अनुभूतः कथं त्वत्तोऽस्य भयं स्यात् अनुपूर्व्वोभूधातुः सक र्म्मकः कर्म्मणि थास् हनग्रहदृशचदिति पक्षे मिण् त्वयापि असौ रामो न अन्वभावि न अनुभूतः तेन तत्रावज्ञा न युक्ता कर्म्मणि टो तन् असौ मया अनुभूतः तवापि तत्त्वज्ञोऽहमिति मद्वचनं भ०